
06

August 2012
www.dbi.edu

DBI-POSTEN

DBI OG DEN FOLKEKIRKELIGE SITUATION

s. 02

DBI OG DEN FOLKEKIRKELIGE SITUATION

→ | Sådan som den folkekirkelige situation er lige nu, er der så brug for, at DBI stadig uddanner teologer? Og hvad skal man egentligt bruge DBI til, hvis man ikke længere føler sig hjemme i folkekirken?

Af rektor Børge Haahr Andersen

Det er spørgsmål, som vi af og til støder på for tiden. Det var også baggrunden for en drøftelse på DBIs styremøde den 22. juni 2012 og for

nedenstående udtalelse fra DBIs styrelse.

Vi vil gerne fremhæve følgende tre punkter:

- 1 DBI støtter fortsat både folkekirke- og frimenighedslinjen.
 - 2 Der er brug for veluddannede teologer og missionærer i fremtiden – uafhængigt af den
-

folkekirkelige udvikling.

3 DBI ønsker sammen med sit bagland at engagere sig i kirkekampen.

Vi har uddannelser til den aktuelle kirkesituation

Når vi i august søsætter vores nye uddannelsessamarbejde med Fjellhaug International University College, så har vi faktisk uddannelser, der passer lige præcis ind i den aktuelle kirkesituation i Danmark:

- For kommende bibeltro præster i folkekirken tilbyder vi fire års bachelorstudier på DBI, og derefter kan man tage 2½ års studier på Det Teologiske Fakultet for at blive cand.theol.
- For kommende frimenighedspræster og -ledere, der måske er nødt til at have et andet arbejde ved siden af deres studier, vil en tre-årig bacheloruddannelse i teologi og mission være en solid ballast til præste- og ledergerningen.

Vi vil fortsat uddanne bibeltro teologer

Den folkekirkelige situation har været drøftet i DBIs styrelse med jævne mellemrum gennem de sidste fyre år. Det nye efter 15. juni 2012 er, at folkekirkens krise i lære og liv ikke længere blot gennemsyrrer det, der prædikes fra de folkekirkelige prædikestole og vanærer præsternes kald til at være rollemodel, men bliver cementeret og gjort permanent gennem et autoriseret ritual, som kommer ind i kirkens brugsbøger.

Dette indebærer, at:

- kampen om at fastholde en bibelsk forankring i folkekirkens ledelse er tabt. Uanset om der skulle blive enkelte lyspunkter i kommende bispevalg eller der bliver en mere selvstændig folkevalgt ledelsesform i folkekirken, kan kun en omfattende folkevækkelse ændre dette.
- kampen om den lokale kirke og den enkelte præsts prædikestol og tjeneste er ikke nødven-

digvis tabt, men må fortsætte med støtte fra DBI og alle gode kræfter i vores bagland.

- de styremedlemmer, ansatte, studenter og folk fra vores bagland, som af samvittighedsmæssige grunde vælger at forlade folkekirken og engagere sig i frimenigheder må støttes af DBI til at skabe gode og sunde menigheder uden for folkekirkens ramme.
- DBI må fortsætte den kurs at støtte såvel de bibeltro lokalmenigheder i folkekirken som de lutherske frimenigheder uden for folkekirken.

Vi vil særligt fremhæve, at

- uanset hvordan den kirkelige situation udvikler sig de kommende år, vil der fortsat være brug for en talstærk generation af veluddannede teologiske medarbejdere til at tjene Guds folk ude og hjemme.
- variationsmulighederne i DBIs uddannelser giver mulighed for at specialisere sig i en klassisk teologisk uddannelse, men også en række masteruddannelser, som kan være relevant for dem, der har brug for et borgerligt arbejde ved siden af en forkyndertjeneste i frimenigheder.
- DBI må sammen med sit bagland frimodigt fortsætte med at kalde unge mænd og kvinder til at vie deres arbejdsliv til en heltidstjeneste i kristent arbejde.
- der er brug for fortløbende samtaler og drøftelser med vores studenter, så de er godt forberedte til den kirkelige virkelighed, der venter dem efter studietiden.
- DBI må sammen med sit bagland følge og støtte studenterne efter endt studietid og støtte tiltag med åndelig vejlederordninger og gode netværk, uanset om arbejdspladsen er lokale folkekirker, frimenigheder eller kristne organisationer ude eller hjemme.
- fokus i den kirkelige situation må ikke blot være det, der sker på lederplan, men også, at der på græsrodsplan er mange muligheder for at forkynde evangeliet til tro og efterfølgelse.

økonomi | DBI er fordelt på tre etager. Derfor fylder trappeopgangen meget i vores hverdag.

TEOLOGI PÅ TRAPPEN

af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

En hverdagssituation på DBI: Det ringer på døren på 1. sal. Udenfor står en studerende med en bærbar, et par bøger og en kop kaffe i hånden: "Jeg har altså lige glemt min nøgle på læsesalen på 2. sal, og jeg skal skynde mig til undervisning."

En anden hverdagssituation: En jævn strøm af gæster til et DBI-arrangement ringer på døren på 1. sal, og vi lukker op og lukker i og forklarer med et smil, at det altså foregår på 3. sal i dag.

Trappen er en del af vores dagligdag

Hver dag vandrer vi op og ned ad trappen med kaffekopper, tekander, computere, bøger, noter og tasker for at komme til undervisning, til kaffestuen, bedemødet, læsepladsen, udvalgsrådet, kopimaskinen og meget andet. Vi gør det af den simple grund, at vores lokaler fysisk er fordelt på tre etager. Nogle gange er det træls altid at skulle bære ting op og ned og huske sine nøgler. Men der er bestemt også fordele.

Teologi og medmenneskelighed på trappen

På trappen møder vi hinanden, hilser, udveksler lige et par ord, spørger til det, vi lige kommer i tanke om eller bliver pludselig involveret i en længere diskussion. Af og til står der på trappen en lærer og en studerende i dyb samtale om et spørgsmål, der udsprang af undervisningen. Andre gange er det to studerende, der vender et svært emne på vej op eller ned. Der bliver bestemt bedrevet teologi på trappen.

På trappen til noget nyt

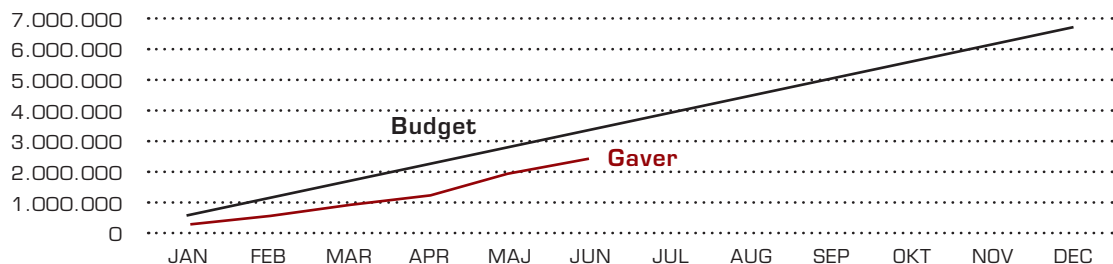
DBI står også på trappen til noget nyt netop nu. Om ganske få uger går startskuddet til vores nye uddannelse i samarbejde med Fjellhaug International University College. Den 15. august har vi semesterstart, og vi glæder os ualmindelig meget til at byde nye og gamle studerende velkommen på både 1., 2. og 3. sal – og på trappen!

Vil I være med til at bede for en god start for det nye hold og for dem, der allerede kommer på DBI? Vi er både som ansatte og studerende afhængige af jeres forbøn og hjælp.

Gaveoversigt 2012

Månedsbudget: 561.015 kr. Indkomne gaver i juni 2012: 461.651 kr.

Bagud iforhold til budget 30. juni 2012: 928.847 kr.

DBI ER EN KÆR VEN

→ | Siden 2010 har jeg dagligt parkeret min cykel i en baggård ved Kultorvet og gået op ad trappen til DBI, hvor jeg nu skal til at tage hul på 3. studieår

Af stud.theol. Jesper Sundgaard

Hvorfor egentlig teologi?

Dybest set fordi jeg synes, det er fantastisk, at jeg kan tage en uddannelse, der på så mange punkter involverer min tro. Græsk lyder måske kedeligt, men det er altså ikke så tosset, når man efter 10-15 minutters hårdt slid bliver glædeligt overrasket over at opdage et velkendt vers fra Johannesevangeliet, der gemmer sig bag de græske gloser. Og så er der selvfølgelig de berigende fag som dogmatik, etik, NT og GT. Men faktisk har det også været spændende at lære noget om andre religioner og læse filosoffer, som tænker meget anderledes end mig selv og mine medstuderende.

Ressourcested

For mig er DBI et stort ressourcested, dels pga. undervisningen, dels pga. samtalerne. Dog er min erfaring, at det tillærte stof skal bringes i spil, før det bliver rigtig interessant. Da min kæreste fik en god snak med sin muslimske veninde om forskellige ting, heriblandt tro, blev det lige pludselig meget spændende at finde noterne frem fra undervisningen i kulturfag og Islam, og først da min kollega i Netto viste sig at vide en hel del om David Hume og Rene Descartes, blev det for alvor interessant for mig at sætte mig ind i disse filosofier.

Lære for at leve

For mig er det vigtigt, at jeg formår at kombinere det, jeg lærer, med det liv, jeg lever. Ellers går læringen alt for hurtigt i glemmebogen. Selvfølgelig er der redskabsfag, som ikke lige kan omsættes til handling her og nu, men det er alligevel vigtigt at få omsat den del af læringen, der faktisk kan bruges i min dagligdag. For mig handler teologi ikke om at blive så klog som mulig. Det handler om til stadighed at finde det punkt, hvor

FOTO: DBI

Jeg vil ikke leve for at lære, jeg vil lære for at leve og give liv til andre, skriver Jesper Sundgaard.

jeg bliver en ressource for andre. Jeg vil ikke leve for at lære, jeg vil lære for at leve og give liv til andre. Og i den vision er DBI en kær ven, for her er der kvalitetsundervisning og kristne brødre og søstre med samme vision om at give os hen for de mennesker, vi vil nå.

Jeg har lyst til slutte med at sige tak til dig, der sidder med dette blad i hånden. Ved din omsorg gennem forbøn og gaver gør du det muligt for mig at få en ret så unik uddannelse. Tak for det!

SOLCELLER, NØJSOMHED OG INVESTERING I GUDS RIGE

→ | Refleksioner om forvaltning

Af Nils Andersen, landssekretær på Menighedsfakultetet

Det ligger i min opdragelse at være sparsommelig; at spare på vanddråberne, at lade bilen stå og at vælge cyklen i stedet. Det indebærer også at slukke unødvendigt lys, spise op og først købe nyt tøj, når det gamle er slidt op.

Fest og nøjsomhed

Som kristne er vi kaldede til at leve et ansvarligt liv og forvalte de goder, vi har fået til låns af Gud. Det gælder om at søge den rette balance mellem på den ene side at tage imod alle Guds gaver med glæde og tak og på den anden side at leve i nøjsomhed og kaste havesygen på porten. Gud kan lide fester og inviterer os til at være med, men Jesus advarer os imod materialisme og kærlighed til penge. For ting tager ikke blot vores tid. De kan også stjæle vores sjæl og fravriste Gud førerpladsen i vores liv.

Undgå spild

Hvad nøjsomhed og forvaltning indebærer i praksis, må vi hver især søge at finde ud af. Jesus giver os et pejlemærke i Joh. 6,12: "saml de stykker sammen, som er til overs, så intet går til spilde". Jesus kan gøre et brødunder og bespise flere tusinde med fem brød og to fisk. Alligevel skal det brød, som er til overs, samles sammen, så intet går til spilde. Vi må som Gud gerne være gavmilde og ødsle med kærlighed, men vi skal undgå ressourcespild.

Investering

Vi skal imidlertid ikke blot spare, men også aktivt forvalte de ressourcer, Gud har givet os. Det er en vanskelig, men også positiv udfordring. Mit loft er fyldt med en masse ophobet gods, som råber på at blive taget ned og delt ud til værdigt trængende.

Når det gælder penge, er det en stående ufor-

dring for mig at flytte stadig flere økonomiske midler fra kategorien "sikring af familiens økonomi" til kategorien "investeringsvillig kapital i Guds riges arbejde". Jesu lignelse om de betroede talenter udfordrer og opmuntrer os til at bringe pengene i spil, frem for at spare op.

Energibevidsthed

En måde at tage vare på den jordklode, Gud har lagt i vore hænder, er at undgå rovdrift og overforbrug. Det indebærer for mig pt. at investere i energispareruder, ekstra hulmursisolering og solceller på taget. Så reduceres brugen af fossile brændstoffer, og solstråler omdannes til forureningsfri strøm til gavn for samfundet og kommende generationer.

andagt | Rigtig meget står på spil, når Djævelen angriber og myndigheder, magter og verdensherskere står sammen med ondskabens åndsmagter for at vælte Guds kirke.

DEN INTENSE KAMP

Af DBI styremedlem Heri Kjørbo,
vicegeneralsekretær i Heimamissionen

Den fulde udrustning

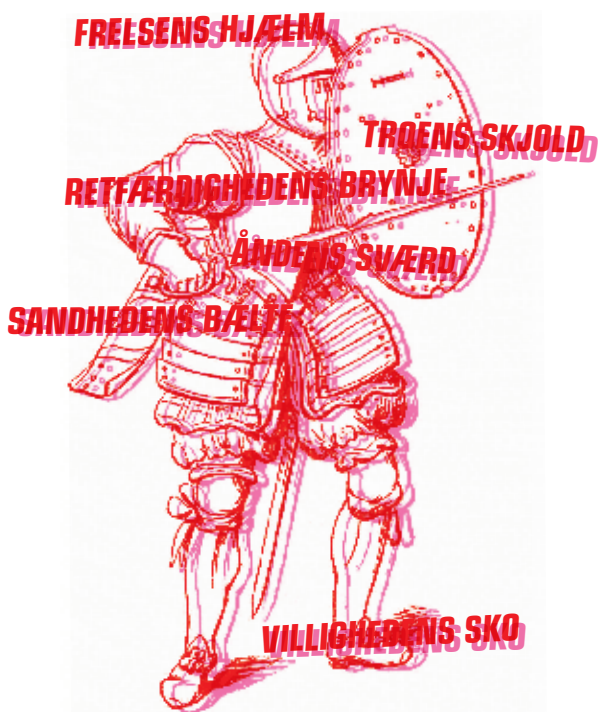
Det kan se ud som om dette er i fuld gang med at ske. Men for os står kampen ikke imod kød og blod, men imod de ovenfor nævnte kræfter. Derfor skal vi ikke lade os skræmme eller blive bekymret. Tværtimod, skal vi lade os udruste på ny. Vi skal vende os til Gud og bede ham give os den fulde udrustning på.

Denne rustning bliver afgørende for udfaldet af striden. Paulus formaner de kristne i Efesos og formaningen gælder også os i dag. Den skal hjælpe os til at komme igennem striden med livet i behold – det evige liv! Udrustningen består ikke i os selv, men i noget, som Gud giver os af nåde. Det er sandheden, retfærdigheden, villighed til at gå, trosforsvar, frelsen, Guds ord og bøn. Når vi lader Gud virke for, i og gennem os, kommer vi altid sejrende ud af striden.

Guds ords sandhed

Når det gælder sandheden, skal vi stå fast. Dette drejer sig ikke om vores holdninger, men at vi holder fast på det, som Gud siger, er sandhed. Det kan være svært på grund af følelser eller tidsånden, men sandheden er ikke bundet af tiden – den vil altid være. Det samme gælder retfærdigheden. I os selv er ingen retfærdighed, men der er en anden, som er vores retfærdighed. Derfor står vi stærke i kampen på grund af Ham, som er over alle ting i alle tider. Men vi må være villige til at gå – til at tage skridtene. Og vi vil gå fremad i styrke af fredens evangelium.

Når vi møder modstand, skal vi løfte troens skjold. Frelsen er vores hjelm og vores våben er Guds ord. Selvom den kamp, vi står i, er nok så intens, så giver formaningen os frimodighed. Paulus viser os, hvordan vi holder kampgejsten levende. Det sker gennem anrørelse og bøn i

Ånden! Og ved altid at være udholdende i forbøn for alle de hellige! Dette er en nødvendighed i vores samtid. Må denne formaning blive levende for os, så vi igennem Ånden og bønner holder os i live og ikke kun os, men alle de hellige. Uden Ånden og bønner vil frafaldet fortsætte, men ved Åndens kraft og bønnens udholdenhed, vil Gud bevare os igennem kampen og bruge os til at gøre evangeliets hemmelighed kendt. Må Gud give os nåde til dette i Jesu navn.

→ | Når Bibelen taler om 'havesyge' og 'kærlighed til penge', så tror jeg ikke, at det har noget at gøre med, om du har mange eller få penge, siger Manuel Vigilius.

DET ER GUDS PENGE

Interview med Manuel Vigilius, kommunikationsrådgiver i Mærsk. Af Jesper Sundgaard

Du er dansker og dermed blandt verdens rigeste og mest velstillede mennesker. Hvordan påvirker din rigdom dig som kristen?

Materielle goder påvirker mig sikkert på måder, jeg ikke er bevidst om. Sådan er det med stærke kræfter, og der er virkelig stærke kræfter i penge.

Frihed og fleksibilitet

Men penge er med til at give mig en frihed og fleksibilitet, som mange andre ikke har. Det er isoleret set et stort gode. Jeg kan vælge flere typer af job og er ikke presset til at tage det, som giver den højeste løn. Jeg behøver ikke at købe den billigste mad eller gå i tøj, som jeg skammer mig over. Det er ingen katastrofe, at bilen skal repareres eller at cyklen bliver stjålet. Jeg kan give mine børn noget at starte på og jeg kan give penge til sager, som jeg er engageret i; lokalt kirkearbejde, studenterarbejde, international mission, nødhjælp og DBI eksempelvis.

Afgudsdyrkelse

Gud skelner i sit ord mellem penge som et gode – og så *kærligheden* til penge; dvs. når vi sætter vores tillid til penge frem for til Gud. Gør vi det, går det hen og bliver afgudsdyrkelse – altså dyrkelse af noget skabt, som i sig selv er godt, men som aldrig kan eller må tage Guds plads. Den afgudsdyrkelse ligger dybt i mig og er noget, jeg dagligt må erkende og bekende og minde mig selv om: Det er Guds penge. Du er bare forvalter for ham.

Forvænt

Du har et job, som giver en løn over gennemsnittet – hvordan påvirker det dig?

Med en indkomst over middel og job, der medfører ekstra goder, må jeg erkende, at jeg er

blevet forvænt i forhold til det, jeg kommer fra. Det er rigtigt, at stort set alle danskere er rige i global forstand, men i mit barndomshjem havde vi virkelig et smalt budget. Ingen mad gik til spilte og tøjet gik i arv, blev lagt op og lagt ned, lappet og syet. Slik, chips og sodavand var en sjælden luksus og elektronik var næsten ikke-eksisterende. Sommerhus og udlandsrejser var helt uopnåelig ønsketænkning og kun forbeholdt rige mennesker.

Dengang jeg var barn, følte det at miste sin cykel som en katastrofe. I dag er jeg mindre bekymret for de ting. Til gengæld er jeg blevet så forvænt med en helt anden standard end den, jeg er vokset op med, at jeg ind imellem kan blive skuffet eller fornærmet, hvis ikke mad, service osv. lever op til mine krav og forventninger. Jeg synes egentlig ofte, jeg tænker på og taler om, hvor godt vi har det – men tit glemmer jeg at være taknemmelig og skønne på det.

Manglende tro

Du siger, at pengeskærlighed er en fare. Hvordan viser det sig i dit eget liv?

Jeg tænker generelt for meget på penge – både når det gælder bekymringer om fx fremtiden, især mine børns, og spekulationer om, hvordan jeg bedst placerer, sparer eller bruger penge. Men det gjorde jeg også, da jeg ingen penge havde! Jeg har faktisk *lidt* mindre fokus på penge og knytter lidt færre følelser til dem i dag end dengang, da jeg hele tiden havde en følelse af at mangle.

Der er ydmygende at mangle penge. Det er grunden til, at jeg har stor medfølelse for mennesker, der er materielt dårligt stillede. Det er ikke sådan, at man bliver mere materielt from – som en slags positiv åndelig bivirkning – hvis man er fattig. Ud over at mangle pengene erfarer man ofte også sin egen manglende tro, fordi man bekymrer sig om de daglige fornødheder, som Gud allerede har lovet at sørge for.

ILLUSTRATION: CHRISTIAN RAHBEK OLSEN

Vi er forvaltere af Guds penge, siger Manuel Vigilius.

Materialisme alle steder

Er man mindre i farezonen, hvis man ejer mindre?

Selv om der tales meget om materialisme i den rige, vestlige del af verden, så tror jeg ikke, det er meget anderledes i de mindre velstillede samfund. Der er måske en knap så tydelig, udviklet og raffineret penge-afgudsdyrkelse, men når jeg har besøgt lande uden for Vesten, synes jeg ikke, det er indlysende, at de er mindre fokuseret på penge. Da jeg fx for en del år siden besøgte en række kirker i Tanzania, blev jeg slået af, hvor

højt penge var på dagsordenen: Hvorfor de ikke havde flere? Hvad de kunne tænke sig at købe for dem? Og hvordan de kunne få fat på nogle flere?

Samfundene på Bibelen's tid havde ikke samtalekøkkener, fladskærme, PS3 eller Gucci-tasker. Alligevel er Bibelen fuld af advarsler mod kærlighed til penge, dyrkelse af penge og bekymringer om penge. Mon ikke denne pest og afgudsdyrkelse er universel?

Jeg synes, at kristne bør forsøge at tjene så mange penge som muligt. Bedre, at vi forvalter dem, end at andre gør det, slutter Manuel Vigilius.

DEN BARMHJERTIGE SAMARITANER ANNO 2012

→ For et par år siden mødte jeg op på DBI en kold vintermorgen og registrerede en underligt lugt på trappen på vej op til 1. sal, hvor DBI har til huse.

FOTO: FLICKR

Af rektor Børge Haahr Andersen

Jeg fandt ud af, at der lå en hjemløs inde under trappen og sov. Da jeg havde lavet en kop kaffe, kom en student og sagde: "Der ligger en hjemløs bag trappen?" Senere kom også DBIs landssekretær og fortalte: "Der ligger en hjemløs på trappeopgangen. Jeg har været nede i Kofods Kælder og sige det, og de har lovet at hjælpe ham."

Der var to, som så en hjemløs og gik forbi. Den tredje gjorde noget ved det og hjalp. Uden at det var planlagt, havde vi gennemspillet en moderne udgave af lignelsen om den barmhjertige samaritaner. Og DBIs rektor havde den pinlige rolle som præsten, der så nøden, men gik forbi.

Kan man hjælpe alle?

Nej, det er svært. For der er nok et par hundrede hjemløse omkring Kultorvet, og hvis jeg hver

morgen i vinterhalvåret skulle være den barmhjertige samaritaner, så kom jeg aldrig frem til mit arbejde. I mit sogn, Emdrup i Nordvestkvarteret, var det endnu mere uoverskueligt. Der var de åbenlyse drankere, som sad på bænkerne. Der var de skjulte misbrugere, som jeg ind imellem stødte på ved begravelsessamtaler og lignende. Antallet af ensomme mennesker var uoverskueligt højt, og dertil kom mange tilsyneladende velbjergede mennesker med hus og bil og arbejde, men som havde ondt i familien, arbejdslivet eller i noget andet. Det er ikke så enkelt at have hørt Jesu lignelse om den barmhjertige samaritaner, når man bor i et sogn med 4400 mennesker, i en by med 1,1 million indbyggere og på en planet med mere end 6 milliarder brødre og søstre. Og takket være mediasamfundet bliver nøden synlig igen og igen. Der er kun en fjernsynsskærm mellem mig og den lidende verden.

Jøderne forsøgte at gøre det overskueligt ved at forstå ordet "næste" som familien, omgangskredsen og evt. folkefællen. Men Jesus gør med sin lignelse op med denne indskrænkning af ordet næste. Selv din fjende kan vise sig at være din nærmeste. Derfor skal du hjælpe den, du møder på din vej, uanset hvem han er.

Hjælp alle ved at begynde med én

Lignelsen siger både, at alle mennesker er min næste og samtidig, at vi skal begynde at hjælpe ét menneske. Dette skal vi til gengæld gøre godt og grundigt, sådan som den barmhjertige samaritaner gjorde det. Jeg har efter bedste evne forsøgt at gøre dette princip til mit. I mine præsteår brugte jeg meget tid på én alkoholiker, som lidt efter lidt blev en del af min familie, og som jeg har brugt rigtig megen tid på. Da én af hans gode venner begyndte at gå i kirke, begyndte jeg også at satse på ham, og jeg tror, at jeg på den måde over en årrække har fået lov at betyde noget i to menneskers liv. Til gengæld er der mange andre nødstedte mennesker, jeg har måttet overlade til

andre eller kun har kunnet hjælpe overfladisk.

Midlertidig hjælp er også hjælp

Jesus siger i Matt 10,42: "Og den, der giver en af disse små blot et bæger koldt vand at drikke, fordi det er en discipel, sandelig siger jeg jer: Han skal ikke gå glip af sin løn". Hvad forskel gør det med et enkelt bæger koldt vand? Om en halv time er man jo tørstig igen. Ja, men selv en midlertidig lindring gør en forskel, og det kan der være en evig velsignelse forbundet med, siger Jesus.

Som præst og som medmenneske har jeg besøgt mange ensomme mennesker. Jeg har ofte ikke kunnet gøre nogen forskel i forhold til deres ensomhed og isolation. Man kan jo ikke erstatte en ægtefælle eller børn, som aldrig kommer eller som vedkommende har mistet eller de venner, der sjældent kommer på besøg. Men jeg kan måske bryde et menneskes ensomhed en enkelt eftermiddag og på den måde gøre en lille forskel.

Når jeg møder nøden ude i den store verden, så virker den enorm og uoverskuelig. Da forsøger jeg at anvende de to principper, jeg har nævnt ovenfor. For det første forsøger jeg at hjælpe én eller nogle få og gøre det ordentligt. For det andet accepterer jeg, at min hjælp måske er en dråbe i havet, men at én dråbe også kan gøre en forskel for et menneske.

Timelig hjælp og evig hjælp

Der vil også være mennesker, som er interesseret i min hjælp med deres jordiske og timelige nød, men lukker af, når emnet bliver forholdet til Gud og troen på Jesus. At være næste for dem kan være at hjælpe dem med alt det, som jeg kan hjælpe dem med. Jeg skal aldrig gøre min timelige hjælp afhængig af, om de er lydhøre over for den evige hjælp. Samtidig må jeg aldrig slippe bevidstheden om, at uden Kristus er de fortabte, og det må være en del af mine bønner og mit håb, indtil Kristus bønholder og åbner deres sind og hjerte.

NÅR DE LÆRDE STRIDES ...

→ | Hvad gør vi som kristne, når de forkyndere, vi har tillid til, er indbyrdes uenige?

Af revisor Lars Brixen

En kristen er en Jesu discipel, der lever sit liv på hans ords vilkår. Og Jesu ord findes kun ét sted: i Bibelen. Jesus har sagt, at Skriften ikke kan omstødes, og at den, som hører apostlene, hører ham. Derfor sætter en sand discipel hverken Jesu eller apostlenes ord til side for at føre en lære, der klinger bedre i menneskers ører.

Uvidenhed og manglende forståelse kan indimellem være årsag til, at Bibelens ord fortolkes anderledes end det, der var Guds mening. Men en discipel er altid villig til at lade sig korrigere af Skriftens ord.

Det er ikke altid så enkelt. Bibelen er ikke en håndbog, som serverer de rette meninger for én. Derfor er det afgørende, hvordan der undervises og forkyndes. En discipel lytter efter Mesterens røst og har tillid til den, der forkynder og underviser i overensstemmelse med Skriftens ord. Der er forkyndere, som vi har en grundlæggende tillid til, fordi vi er overbeviste om, at de lærer sandt og deres forkyndelse og undervisning leder til Jesus Kristus (2 Tim 3,14).

Uenighed

Alligevel forekommer det, at disse lærere tørner sammen i uenighed. Der er naturligvis grader af uenighed fra nuancer i opfattelser til skarpt optrukne grænser mellem meninger og fortolkninger af Skriften.

Dog er det sjældent, at de forkyndere, vi har tillid til, er åbenlyst i strid med Skriften. Men uenige kan de undertiden være, og for dem af os, der ikke er skolet i emnet, kan det gå hen at blive til anfægtelse, fordi man ikke altid kan gennemskue argumenterne for det ene eller det andet.

Hvad stiller man så op?

Man bliver nødt til at bedømme karakteren af emnet ud fra et bibelsk perspektiv. Som jeg ser

det, er der i hvert fald følgende kategorier:

- Emnet kan være perifert i forhold til de centrale frelsessandheder. Det kan gå lige fra spørgsmålet om altervinen skal være med alkohol til spørgsmålet om Marias jomfrustand (var hun jomfru hele livet eller fik hun børn med Josef?). Bibelen siger ikke direkte noget om det, og det er ikke afgørende for den frelsende tro – efter min mening.
- Det kan dreje sig om forhold vedrørende det kristne fællesskab. Her bliver det vanskeligere at forholde sig uafklaret, især hvis der er risiko for, at spørgsmålet vil skabe splittelse blandt de troende. Eksempler på dette kunne være brug af talere eller om menighedsform. Her bør man træde varsomt og ikke drage forhastede slutninger.
- Er der tale om helt centrale forhold, må man tage stilling og "vælge side". Her går det ikke an at lade stå hen og leve uafklaret videre.
- Der er også en fjerde type kategori. Det handler om spørgsmål af personlig karakter. Hvis "de lærde" fx strides om vielse af fraskilte, og man selv står over for dette spørgsmål, er det mere end teoretisk vigtigt at få en afklaring i en sådan sag.

Hvordan når jeg til en afklaring?

Det vigtigste er at gøre som Paulus' tilhørere i Berøa; dagligt granske Bibelen for at se, hvordan den forholder sig til spørgsmålet og under bøn om Helligåndens vejledning finde ud af, hvilken opfattelse, der er mest i overensstemmelse med Guds ord.

I visse tilfælde når man måske selv frem til, hvilken holdning til spørgsmålet, der er mest skrifttro. Så skal man holde sig til den, men uden nødvendigvis at miste tilliden til andre, der er nået frem til en anden opfattelse, så længe det ikke fører nogen bort fra Kristus.

I andre tilfælde bliver man nødt til at lade spørgsmålet stå åbent, fordi det ikke er så gen-

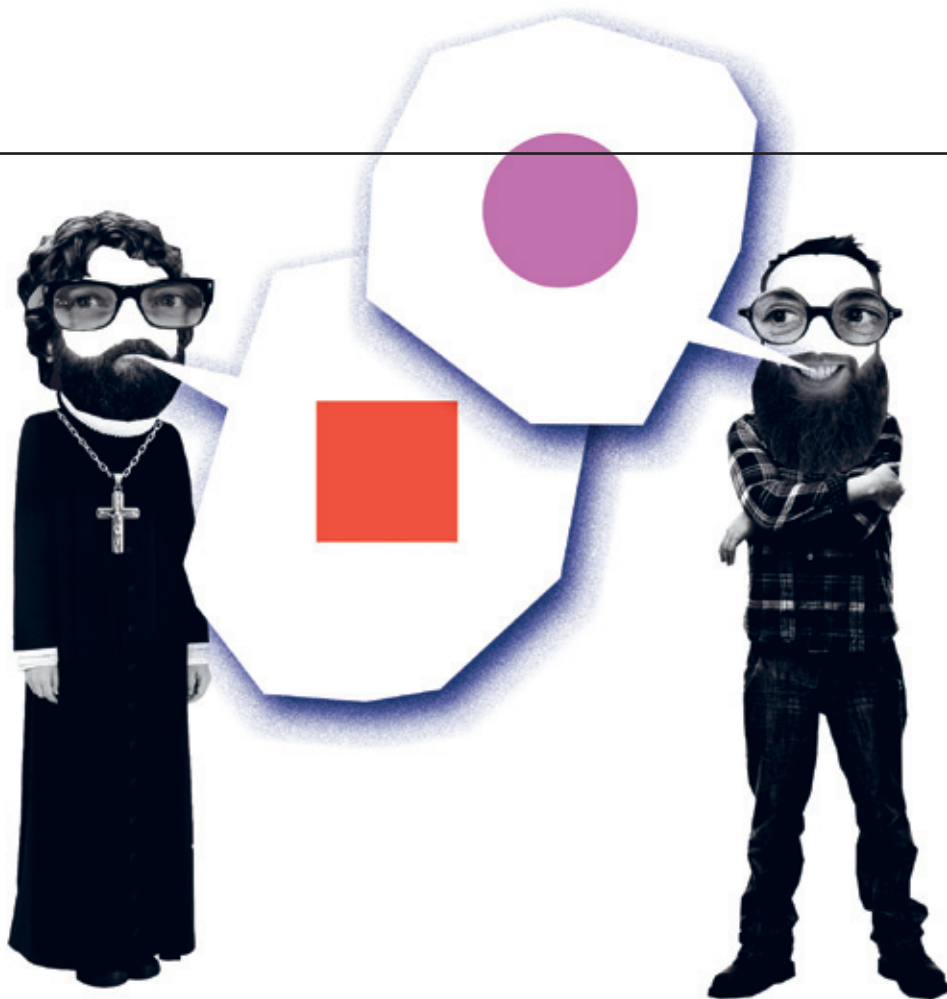

ILLUSTRATION: CHRISTIAN RAHBEK OLSEN

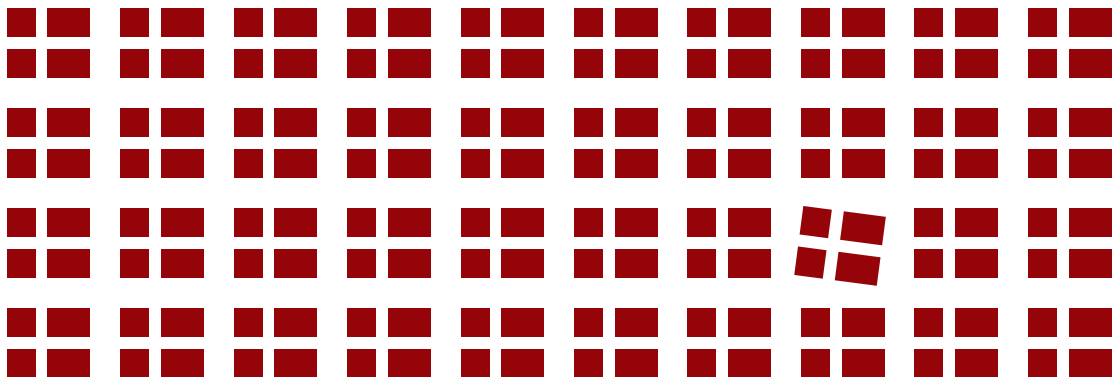
nemskueligt, hvad der er rigtigt. Når det drejer sig om mere perifere spørgsmål, er der normalt ingen hindring for, at man trygt kan leve sit kristenliv. Hvis det ikke handler om perifere forhold, kan det derimod være en kilde til stadig spekulation – måske ligefrem anfægtelse. Her kan samtale med andre kristne være til stor hjælp. Har det med det kristne fællesskab at gøre, vil drøftelse i forsamlingen eller i mindre sammenhænge kunne hjælpe til afklaring og give ro i sind og samvittighed. Her kan man have Peters ord in mente: *Ingen kan selvbestaltet tyde nogen profeti i Skriften (2 Pet 1,20).*

Er det mere personligt påtrængende spørgsmål, er det vigtigt at "have fred" i det, man når frem til og eventuelt skal handle ud fra, dvs. for Guds ansigt nå til en overbevisning, som ikke er imod Skriften, jf. hvad Paulus skriver i Rom 14.

Overordnet set er der intet vigtigere for en kristen end at høre Jesu røst og følge ham. En kristen må "leve sit liv i Ordet" og ud fra kendskabet til den hyrde, som har frelst ham og stadig viser omsorg, bedømme de opfattelser, der måtte være om åndelige spørgsmål. Det gælder læg som lærd.

DBI FYLDER 40 ÅR 11. OKTOBER 2012

→ | Der har gennem hele DBIs historie været risiko-tagere, der har vovet at sætte arbejde i gang og føre det videre.

En risiko-tager

Da DBI fyldte 25 år fik vi en stærk hilsen med et vers fra Fil 2,30: "Under arbejdet for Kristus satte han [Epafroditus] livet på spil og var nær ved at dø for at opfylde, hvad der endnu stod tilbage i jeres tjeneste for mig." Gratulanten kaldte Epaforditus for en risiko-tager – en der var villig til at sætte livet på spil for at tjene Gud i den tjeneste, Gud havde givet ham. Selv om vi ikke bogstaveligt talt sætter livet på spil, skrev gratulanten, har der alligevel gennem hele DBIs historie været risiko-tagere, som i tro på Gud har vovet at sætte arbejde i gang og føre det videre og udbygge det. Kaldet fra Gud har været og er stadig stærkere end frygten, og derfor er DBIs arbejde blevet ført videre og er vokset til det, vi ser i dag.

Stadigvæk kalder Gud os til at være risiko-tagere hver på vores område. Både som studerende, som ansatte og som venner af DBIs arbejde. Vi vil arbejde videre og ikke lade os styre af bekymring eller frygt i tillid til, at vi er kaldet til arbejdet af Gud som en brik i hans riges sag i vores land og ud i verden.

Velkommen til fest

Vi vil fejre DBIs 40 års jubilæum på flere måder, og vi har sat følgende program sammen:

Torsdag d. 11. oktober – jubilæumsdag

14.00 Velkomst ved DBIs rektor
14.15-15.00: Bibelens syn på sig selv. En præsentation af DBIs bibelsyn gennem 40 år v/ Peter Olsen
15.15-16.00: Nej til Fundamentalisme. Ja til bibeltroskab. v/ Finn A Rønne
16.15-17.00: DBI gennem 40 år – i lyst og i nød v. rektor Børge Haahr Andersen
17.00: Reception og hygge

Fredag d. 12. oktober – DBIs studerende inviterer til kulturnat på DBI

19.00-23.00: Søren Kierkegaard-foredrag v. Jakob Olsen. Derefter cafe, musik og debat

Lørdag d. 13. oktober – Bibelkursusdag på DBI:

11.00-17.00: Ørkenvandringen og Bibelen i vor tid. Ved undervisere fra DBI

Søndag d. 14. oktober – gudstjenester og møder i og omkring København v. DBI ansatte, styrelse og studerende

Liste over gudstjenester og mødesteder kommer på www.dbi.edu

Hjertelig velkommen!

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjeremind for en uforpligtende drøftelse af muligheder og priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441

www.loyaltyplus.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Bibelske rejser

Italien - Rom m. Pompei & Assisi	13.9, 10 dg.
Israel - Klassisk rundrejse	15.9, 10 dg.
Tyrkiet - I Paulus' fodspor	23.9, 10 dg.
Israel - løvhyttefest rundrejse	28.9, 11 dg.
Egypten - stor rundr. m. Nilkrydstøgt	10.10, 12 dg.

Bestil katalog

75 92 20 22 - fxr@felixrejser.dk

husk i forbøn

Bed om/for

- et indholdsrigt studieår for både nye og gamle studerende
- en god studiestart
- at DBI får de økonomiske midler, der er brug for

Tak for

- engagerede studerende, der vil bruge det, de lærer
- dygtige undervisere
- samarbejdsaftalen med Fjellhaug

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Bergur Johannesen
Stud.theol. Jesper Sundgaard

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-posten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk TypoGraphic A/S

ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900
DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Christian S. Holmgaard

aktuel kommentar | Ny kønsneutral forståelse af ægteskabet og biskoppers ritual til vielse af to af samme køn har gjort stort indtryk på DBI og på vores bagland.

PASTORAL VEJLEDER

Af rektor Børge Haahr Andersen

Politikere og kirkelige myndigheder har overhørt tusinder af høringssvar og henvendelser fra personer og organisationer. De har reduceret det klassiske kristne syn på ægteskabet til en fodnote i et ritual og nægtet at imødekomme alle de ønsker, som kirkelige græsrodder har haft om frihedsordninger, hensyntagen til personale og til lokale kirker, der ikke fulgte flertallet.

Nogle af os samledes til en gudstjeneste i Løsning den 16. juni for at indvie en pastoral vejleder og sætte fokus på en vejlederordning, der på græsrodsplan kan være et uofficielt lederskab og netværk mellem menigheder i en tid, hvor det officielle lederskab svigter. Vi anfægter ikke biskoppernes lovformelige ret til at udøve tilsyn, når det foregår ud fra

bibel og bekendelse. Men vi vil i en læremæssig splittet kirke selv søge vejledning hos de dele af folkekirken, der fastholder det klassiske syn på ægteskabet.

Med initiativet vil vi for det første give præster og lægfolk frimodighed til at kæmpe videre lokalt på Guds ords grund. For det andet vil vi være en brobygger til de mange, som fremover vil virke i frimenigheder. På den måde vil vi stabilisere lokale menigheder og knytte lutherske kristne sammen i en opbrudstid.

På DBI fortsætter vi med at uddanne præster, ledere og missionærer til tjeneste hjemme og ude. Og i min fritid vil jeg i min nye opgave som pastoral vejleder følge nogle af de studerende, der får en tjeneste i en menighed. Det er der brug for som aldrig før.

månedens citat

Når man bygger en trone for løgnen, rejser man en galge for sandheden.

Russisk ordsprog